

Innovaatiounioni: Euroopan mukauttaminen kriisin jälkeiseen maailmaan

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. toukokuuta 2011 innovaatiounionista:
Euroopan mukauttaminen kriisin jälkeiseen maailmaan (2010/2245(INI))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke: Innovaatiounioni (KOM(2010)0546),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 179 artiklan 1 kohdan, jonka mukaisesti "Unioni pyrkii toiminnallaan lujittamaan tieteellistä ja teknologista perustaansa toteuttamalla eurooppalaisen tutkimusalueen, jossa tutkijat, tieteellinen tietämys ja teknologia liikkuvat vapaasti, tukemaan unionin kilpailukyvyyn, myös sen teollisuuden kilpailukyvyyn, kehittämistä sekä edistämään kaikkea tutkimustoimintaa, jota pidetään tarpeellisena perussopimusten muiden lukujen perusteella",
- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman eurooppalaisista innovaatiokumppanuuksista Innovaatiounioni -lippulaivahankkeen puitteissa¹,
- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon 26. tammikuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Resurssitehokas Eurooppa – Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke" (KOM(2011)0021),
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2010 anneltuna komission tiedonannon "Euroopan digitaalistrategia" (KOM(2010)0245),
- ottaa huomioon 8. maaliskuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050" (KOM(2011)0112),
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikasta²,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisön innovaatiopolitiikasta muuttuvassa maailmassa³,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta⁴,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0398.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0093.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0209.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0223.

- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman tutkimuspuiteohjelmien täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta¹,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät innovoinnista,
- ottaa huomioon kilpailukykyneuvoston 25.–26. marraskuuta 2010 pidetyn 3049. kokouksen päätelmät Euroopan innovaatiounionista,
- ottaa huomioon kilpailukykyneuvoston 12. lokakuuta 2010 pidetyn 3035. kokouksen päätelmät EU:n tutkimus- ja innovaatio-ohjelmien houkuttelevuuden lisäämisestä: yksinkertaistamisen haaste,
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Globalisaation aikakauden yhdenntetty teollisuuspolitiikka: Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle" (KOM(2010)0614),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon "Aluepolitiikan panos Eurooppa 2020 -strategian mukaisessa älykkäässä kasvussa" (KOM(2010)0553),
- ottaa huomioon 30. syyskuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Valmistaudutaan tulevaan – EU:lle yhteinen strategia keskeisiä kehitystä vauhdittavia teknologioita varten" (KOM(2009)0512),
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2009 annetun komission tiedonannon "Tieto- ja viestintätekniiikan tutkimus-, kehitys- ja innovointistrategia Euroopalle: Panokset korkealle" (KOM(2009)0116),
- ottaa huomioon komission vihreän kirjan "Kulttuuriteollisuuden ja luovan alan teollisuuden mahdollisuuksien käyttöönotto",
- ottaa huomioon komission 23. helmikuuta 2011 antaman tiedonannon "Small Business Act -aloitteen uudelleentarkastelu" (KOM(2011)0078),
- ottaa huomioon komission 14. helmikuuta 2007 antaman tiedonannon "Tieteellinen tieto digitaaliaikana: tiedon saatavuus, levittäminen ja säilyttäminen" (KOM(2007)0056),
- ottaa huomioon Euroopan komission toimeksiantaman ja marraskuussa 2008 laaditun kertomuksen "Ympäristöä hyödyttävien innovatiivisten liiketoimintamallien edistämisestä",
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön ja kansainvälisen kaupan valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, kulttuuri- ja

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0401.

koulutusvaliokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0162/2011),

- A. ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 179 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti unioni "edistää kaikkialla unionissa yrityksiä, pienet ja keskisuuret yritykset mukaan luettuina, tutkimuskeskuksia ja korkeakouluja niiden korkealaatuiseen tutkimukseen ja teknologiseen; se tukee niiden pyrkimyksiä keskinäiseen yhteistyöhön varsinkin avaamalla kansalliset julkiset hankinnat, määrittelemällä yhteiset standardit sekä poistamalla yhteistyön oikeudelliset ja verotukselliset esteet pyrkien erityisesti siihen, että tutkijat voivat tehdä yhteistyötä vapaasti rajoista riippumatta ja yritykset voivat täysin käyttää hyväkseen sisämarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia",
- B. katsoo, että innovoinnin ja tutkimuksen nopeuttaminen on olennaista kestävän ja kilpailukykyisen talousmallin aikaansaamiseksi ja tulevan työllisyyden turvaamiseksi, minkä lisäksi sillä saadaan aikaan ratkaisuja eurooppalaisen yhteiskunnan suuriin yhteisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin, joita ovat:
- nykyiset väestörakenteen muutokset: ikääntyvä yhteiskunta, maailman väestönkasvu (ravinto, terveys, tautien ehkäisy), kaupungistuminen, sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja siirtolaisuus,
 - siirtyminen (biologisten ja ei-biologisten) resurssien kestäväan käyttöön: ilmastonmuutos, uusiutuva energia ja energiatehokkuus, resurssitehokkuus, veden niukkuus, tulvat ja ponnistukset elintärkeiden raaka-aineiden turvaamiseksi ja korvaamiseksi,
 - vahva, vakaa, tasavertaiset edellytykset tarjoava ja kilpailukykyinen talousperusta: talouden elpyminen, tietoon perustuvan yhteiskunnan valjastaminen käyttöön ja EU:n kilpailukykyyn ja työllisyyden vauhdittaminen,
- C. katsoo, että ratkaisuna innovoinnin vauhdittamiseen on
- kansalaisten luovuuden ja inhimillisen pääoman, yritysten ja yrittäjyyden mukautumiskyvyn, kulutusmallien ja uusiin ajatuksiin vastaamisen asettaminen etusijalle,
 - pitkän aikavälin vakaa, yksinkertainen, avoin ja tukea tarjoava sääntelykehys,
 - monipuolisten rahoitusmahdollisuuksien aiempaa parempi saatavuus innovaation eri vaiheissa (erityisesti pk-yrityksille),
 - yksityisen sektorin investointien kannustaminen ja lisääminen,
 - hedelmällinen yhteistyö koulutus- ja tutkimuslaitosten – myös tutkimus- ja teknologiaorganisaatioiden – yritysten, hallitusten ja kansalaisten välillä, mukaan luettuina yhteistyön foorumit ja välineet, kuten avoimet verkostot, avoimet standardit sekä tietämyksen ja ideoiden jakamisen lähestymistavat,
 - kaikkien merkityksellisten toimijoiden päätöksentekoprosesseihin osallistumisen varmistaminen,

- tehokkaampien lähestymistapojen tarjoaminen teollisoikeuksien suojelemiseksi globalisaation ja talouden digitalisoinnin yhteydessä,
- D. katsoo, että riskinottovalmius on menestyksekkään innovoinnin perusedellytys,
- E. ottaa huomioon, että Euroopan kilpailukyvyyn säilyttäminen edellyttää elämäntavan muutosta Euroopan yrittäjyyden ja innovointipotentialin parantamiseksi; ottaa huomioon, että tarvitaan muutoksia, jotka koskevat riskinottovalmiutta ja innovatiivisten yritysten ja yrittäjien toiminnan käynnistämisolosuhteiden parantamista,
- F. ottaa huomioon, että talouden yleisemmässä yhteydessä Euroopan unionin on otettava offensiivinen asenne ja varmistettava johtava asema kilpailukyvyssä, minkä vuoksi EU:n on investoitava räjähdysmäiseen innovointiin,
- G. katsoo, että Eurooppa tarvitsee nykyaikaisen, kohtuuhintaisen ja hyvin toimivan immateriaalioikeuksien suojelujärjestelmän edistääkseen innovointia ja vahvistaakseen kilpailukykyään,
- H. katsoo, että immateriaalioikeudet ovat tärkeä edellytys pääomavaltaiselle tutkimukselle, kehittämiselle ja innovoinnille,
- I. katsoo, että EU-patentin luominen tarjoaa parhaimman mahdollisuuden innovoinnin vahvistamiseen Euroopassa immateriaalioikeuksien alalla,
- J. katsoo, että nykyaikainen unionin tavaramerkkijärjestelmä on tärkeä, jotta voidaan suojella eurooppalaisten yritysten muotoilun, luovan työn ja innovoinnin alalle tekemien investointien arvoa,
- K. ottaa huomioon, että se, että 3 prosenttia EU:n BKT:sta varataan tutkimukseen ja kehittämiseen vuoteen 2020 saakka, voi luoda 3,7 miljoonaa työpaikkaa ja että sen ansiosta EU:n BKT saattaa nousta 800 miljoonaa euroa vuoteen 2025 mennessä,
- L. ottaa huomioon, että vain 30 prosenttia Euroopan tutkijoista on naisia ja että vain 13 prosenttia Euroopan tutkimuskeskusten johtajista on naisia,

Yhdennetty ja monitieteellinen lähestymistapa

1. suhtautuu myönteisesti Innovaatiunioni-lippulaivahankkeeseen, joka on tähän mennessä unionin merkittävin ja kohdennettu yritys ottaa käyttöön strateginen, yhdennetty ja liiketoimintaan suunnattu, jäsenvaltioiden toimia täydentävä eurooppalainen innovaatiopolitiikka, jolla ohjataan innovointia ja seurataan edistymistä korkeimmalla poliittisella tasolla, mutta jonka menestys riippuu jäsenvaltioiden täysimääräisestä yhteistyöstä ja siitä, että jäsenvaltiot panevat sen täytäntöön muun muassa antamalla taloudellista tukea ja älykkäästi taloutta vakauttamalla ja asettamalla etusijalle kestävä, kasvua edistävä varainkäyttö sellaisilla aloilla kuin innovointi, tutkimus ja koulutus, minkä myötä yhteiset innovointitavoitteet ohjaavat toimien toteuttamista kaikilla asianmukaisilla aloilla; pitää myönteisenä Eurooppa-neuvoston strategista lähestymistapaa 4. helmikuuta 2011 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa;

2. puoltaa innovaatiounionia koskevaa aloitetta EU:n taloudellisen, sosiaalisen ja kulttuurisen kehityksen keskeisenä pilarina, erityisesti mitä tulee osallistavaan koulutukseen kaikilla tasoilla, myös ammatillisessa koulutuksessa;
3. kehottaa ottamaan käyttöön laajan innovointia koskevan käsitteen, joka keskittyy vaikutuksiin ja on kattavampi kuin tekninen ja tuotteisiin keskittyvä innovointi, jossa mukana ovat kaikki sidosryhmät, erityisesti yritykset, ja jossa korostetaan kansalaisten monia kehitystä vauhdittavia tehtäviä ajattelutavan muuttamisen yhteydessä; muistuttaa, että innovointi tarkoittaa ideoiden soveltamista menestyksekkäästi käytäntöön ja että sen kohteena ovat tuotteet, prosessit, palvelut, liikkuvuus, järjestelmät ja organisaatorakenteet; kehottaa komissiota esittämään innovoinnin määritelmän;
4. katsoo, että innovaatiokriteereinä on kaikilla tietämyksen sekä taloudellisen ja yhteiskunnallisen toiminnan alueilla oltava yleinen etu, elämänlaadun parantaminen, hyvinvoinnin edistäminen sekä ympäristönsuojelu ja luonnon tasapainon säilyttäminen;
5. on sitä mieltä, että koska innovointi on monitahoinen käsite, muita kuin teknologisia innovointiponnisteluja on tehostettava ja että samalla tällaista innovointia koskevia parhaita käytäntöjä pitäisi levittää ja EU-rahoituksen saamisen sääntöjä ja ehtoja tulisi tarkentaa avoimen ja kaikenkattavan lähestymistavan perusteella;
6. vaatii, että alkuperäinen innovointi, joka tarkoittaa jotakin ensimmäisen kerran valmistettavaa, joka ei ole saatavissa markkinoilla, on erotettava selkeästi jo markkinoilla olevien tuotteiden, palvelujen, prosessien ja liikkeiden kaupallisesta parantamisesta ja muuttamisesta;
7. katsoo, että sosioekonominen innovointi on määriteltävä toisaalta täsmällisesti ja toisaalta joustavasti, koska se ei monessa tapauksessa koske tuotetta eikä teknisen ratkaisun soveltamista vaan päinvastoin useita kokonaisen prosessin muodostavia, toisiinsa liittyviä ja pitkän aikavälin institutionaalisia, teknisiä ja hallinnollisia muutoksia;
8. huomauttaa, että Eurooppa 2020 -strategiassa, energiatehokkuuden toimintasuunnitelmassa vuodelle 2020, Resurssitehokas Eurooppa -lippulaivahankkeessa, raaka-ainealoitteessa, Euroopan energiastrategiassa kaudelle 2011–2020, vuoteen 2050 ulottuvassa vähähiilisen talouden etenemissuunnitelmassa ja energian tiekartassa 2050 asetetuille tavoitteille on annettava ensisijainen asema innovaatiounionissa;
9. toteaa, että kansainvälistyminen ja innovointi ovat avaintekijöitä ulkoisessa kilpailukyvyssä ja kasvussa, jotka puolestaan ovat ratkaisevan tärkeitä Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden kannalta;
10. korostaa ilmasto- ja energiatehokkaan ja uusiutuvaa energiaa koskevan tekniikan merkitystä siirryttäessä kohti kestävästä globaalitaloutta; tunnustaa EU:n johtavan aseman monilla ilmastoystävällisen ja resurssitehokkaan teollisuustuotannon tärkeillä aloilla; kehottaa komissiota määrittämään kansainvälistymis- ja innovointistrategiat näillä aloilla;

11. myöntää, että ilmastonmuutoksen torjunta ja pyrkimykset kohti energiatehokkuutta ja teollisuustuotannon dematerialisointia edellyttävät uusien tekniikoiden globaalia levitystä koskevaa aktiivista toimintalinjaa;
12. painottaa, että muun muassa ympäristönsuojelu, kansanterveys ja elintarviketurva sekä ilmastonmuutoksen torjunta ovat aloja, joilla innovointia on lisättävä eniten, mikä edellyttää nykyisen tieteellisen ja teknisen perustan vahvistamista; korostaa, että EU:n tulevaisuudessa tutkimus- ja innovaatio-ohjelmissa on otettava kyseiset alat asianmukaisesti huomioon; pitää siksi tärkeänä sellaisen monialaisen lähestymistavan omaksumista, jonka lähtökohdaksi on ekosysteemien palautumiskyky;
13. panee merkille, että kulttuurialan ja luovan alan markkinoiden pirstaleisuus johtuu osittain kulttuurisesta monimuotoisuudesta ja kuluttajien kielimieltyyksistä;
14. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio keskittyy yhteiskunnallisiin haasteisiin, ja korostaa, että innovointia ja tutkimusta tarvitaan resurssien tuottavuuden ja kestävästi käytön ja korvaamisen lisäämiseksi, kun samalla etsitään uusia tapoja lisätä resurssien ja energiankulutuksen tehokkuutta;
15. huomauttaa, että olisi vältettävä innovointien priorisoinnin rajoittamista rajatuille alueille, jotta ei menetetä arvokasta innovaatiopotentiaalia pitkällä aikavälillä;
16. katsoo, että innovoinnilla voi olla merkittävä rooli sosiaalisen koheesion vahvistamisessa, kun se parantaa tarjottujen palvelujen laatua, ja että siksi on luotava erityisiä ammatillisen koulutuksen ohjelmia;
17. korostaa, että markkinataloudessa innovoinnilla ei vastata yksinomaan merkittäviin yhteiskunnallisiin haasteisiin, koska innovointi edistää samalla tavalla vapaa-aikaa, teknologiaa, teollisuuteen, kulttuuriin ja viihteeseen liittyvien kuluttajaystävällisten ja houkuttelevien tuotteiden valmistamista; korostaa innovatiivisten korkean teknologian vapaa-ajantuotteiden (älypuhelinien, sormitietokoneiden, konsolipelien, kannettavien viihdelaitteiden) sekä sosiaalisten verkkojen ja innovatiivisten verkkopalvelujen markkinoiden laajuutta ja eurooppalaisten yritysten häviävän pientä osuutta niiden yhteydessä;
18. korostaa Resurssitehokas Eurooppa -lippulaivahankkeen ja teollisuuspolitiikan lippulaivahankkeen merkitystä ja niiden ponnistusten merkitystä, joilla pyritään irrottamaan talouskasvu luonnonvarojen käytöstä tukemalla siirtymistä kestävään vähähiiliseen ja tietoon perustuvaan talouteen, lisäämällä uusiutuvien ja kestävien energialähteiden käyttöä, kehittämällä vähähiilistä ja resursseja tehokkaammin käyttävää teknologiaa ja kehittämällä kestäväää liikennettä sekä tehostamalla samalla eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä;
19. muistuttaa, että digitaalinen maailma ja tieto- ja viestintätekniikat ovat innovoinnin moottoreita, ja katsoo sen vuoksi, että nopean laajakaistan saatavuus on oleellinen edellytys myös Euroopan innovaatiokumppanuuksille, koska se vahvistaa yhteistyötä ja kansalaisten osallistumista; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan nopean internetin käyttöönottoa sekä edistämään sähköisiä aloitteita, joilla varmistetaan Euroopan digitaalistrategian pikainen toteuttaminen;

20. kehottaa komissiota kiinnittämään asianmukaista huomiota "älykkäämpiä" ja kestäviä järjestelmiä tukeviin teknologian muotoihin, joiden avulla yritykset voivat kehittää reaaliaikaisia palveluja monilla eri aloilla, kuten liikenteen ja logistiikan, rakentamisen ja ylläpitopalvelujen, energiahuollon, tietoliikenteen ja rahoituspalvelujen aloilla;

21. korostaa, että innovaatio- ja tutkimuspolitiikan onnistuminen riippuu

- kaikkien toimintatapojen ja toimien strategisesta suuntaamisesta, kehittämisestä, suunnittelusta ja täytäntöönpanosta, minkä tavoitteena on edistää ja tukea innovointia Euroopassa (esimerkiksi koulutuksen ja täydennyskoulutuksen, neuvontapalvelujen, työmarkkinoiden, yhtenäismarkkinoiden, immateriaalioikeuksien, infrastruktuurin, verotusvälineiden, teollisuuspolitiikan, hankinnan ja kaupan sekä palvelualan yritysten ja valmistavan teollisuuden yritysten, erityisesti pk-yritysten, innovatiivisen vuorovaikutuksen avulla);
- EU:n, jäsenvaltioiden, alueellisen ja paikallisen tason hyvin koordinoitusta monialaisesta yhteistyöstä ja (taloudellisesta) tuesta;
- kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden, esimerkiksi pk-yritysten, teollisuuden, yliopistojen, tutkimuslaitosten, tutkimus- ja teknologiaorganisaatioiden, hallitusten, kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden ja työmarkkinaosapuolten, mahdollisimman laajasta osallistumisesta, osaamiskeskusten ja teollisuuden mahdolliset uudet ja tuottavat yhteistyömuodot mukaan luettuina;
- eri politiikanalojen, toimien ja välineiden koordinoinnista, johdonmukaisuudesta ja synergiasta koordinoimattomista tutkimus- ja innovaatioponnistuksista johtuvan pirstaleisuuden ja päällekkäisyyden välttämiseksi;
- positiivisen sääntely-ympäristön muodostamisesta innovaatiotuotteille markkinoiden tarpeisiin mukautumiseksi;
- toimintalinjojen arviointimekanismeista ja prosesseista, mukaan luettuna vertaisarviointiraadit ja tiedon levittäminen onnistuneista kokeiluista;

korostaa, että innovaatiounionia koskevan politiikan tärkeimpänä tavoitteena olisi oltava toimien eri välineiden koordinoinnin ja toimien johdonmukaisuuden helpottaminen ja innovaatiopolitiikkaa koskevien synergioiden luominen ottamalla käyttöön todella kattava lähestymistapa, jossa keskitytään suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin;

22. korostaa, että Euroopan unionin kauppaa- ja innovointipolitiikasta on tehtävä todellinen väline työpaikkojen luomista, köyhyyden poistamista ja kestävästä kehitystä varten koko maailmassa; uskoo vakaasti, että EU:n politiikan sisäisten ja ulkoisten näkökohtien välinen johdonmukaisuus on välttämätöntä ja että uuden kauppapolitiikan määrittämisen on vastattava työpaikkoja luovaa vahvaa teollisuus- ja innovointipolitiikkaa, jotta voidaan taata taloudellinen kasvu ja siten luoda entistä enemmän ja entistä parempia työpaikkoja;

23. korostaa Innovaatiounioni-lippulaivahankkeen ja vuotuisen kasvuselvityksen roolia tehostetun yhteistyön ratkaisevan tärkeänä välineenä, joka osoittaa vuosittaisen edistymisen jäsenvaltioissa;

24. kehottaa komissiota kehittämään yhdenmätyn indikaattorijärjestelmän, jossa otetaan huomioon jäsenvaltioiden nykyisten talousjärjestelmien monimuotoisuus ja jossa yritykset ovat mukana, jotta innovointipolitiikkojen ja ohjelmien edistymistä ja mitattavissa olevaa vaikutusta voidaan seurata ja arvioida aiempaa paremmin; kehottaa luomaan luotettavia tietoinfrastruktuureja, jotka auttavat seuraamaan tutkimuksen rahoitusta, ja kehottaa kehittämään edelleen "tulostaulua" kansainvälisen yhteistyön avulla ja paremmalla indikaattori- ja näyttöperusteisella järjestelmällä, jolla mitataan EU:n täyttä innovaatiokapasiteettia samalla, kun käytetään järkevästi käytettävissä olevia resursseja;
25. huomauttaa, että innovointi ja luovuus ovat prosesseja, joita tietyissä määrin voidaan kehittää, opettaa ja tehostaa; vaatii sen vuoksi, että innovointi ja luovuus on nykyistä laajemmin sisällytettävä EU:n jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmiin; vaatii jäsenvaltioissa käytettävien luovien ja innovatiivisten opetusohjelmien ja opetusmenetelmien parhaiden käytäntöjen tunnustamista ja levittämistä;
26. korostaa ekoinnovoinnin ratkaisevan tärkeää osuutta Eurooppa 2020 -tavoitteiden toteuttamisen kannalta; vaatii näin ollen, että on hyväksyttävä kunnianhimoinen ekoinnovoinnin toimintasuunnitelma siten, että siinä ehdotetaan toimia, jotka koskevat ekoinnovoinnin käyttöönottoa arvoketjun kaikissa vaiheissa, mikä sisältää mainitun alan suunnittelun ja rahoituksen lisäämisen kilpailukyvyn ja innovoinnin puiteohjelman puitteissa;
27. katsoo, että koska innovointi liittyy tavallisesti läheisesti markkinoihin ja kehittyy epävirallisia teitä, EU:n olisi hienosäädettävä innovoinnin arviointimenetelmiään ottaen huomioon, että samoja arviointikriteereitä ei voida soveltaa kaikkiin aloihin;
28. korostaa, että innovointi-termi saattaa muuttua käytössä kuluneeksi sanonnaksi, jonka toistuva käyttäminen aiheuttaa sellaisenaan itsetyytyväisyyttä; korostaa, että innovointi ei ole sellaisenaan mikään ihmelääke, joka ratkaisee kaikki ongelmat, eikä sitä voida loihkia käyttöön koska tahansa talouskriisien ja yhteiskunnallisten kriisien yhteydessä; katsoo, että innovointia on päinvastoin pidettävä jatkuvasti julkisen ja yksityisen sektorin pyrkimyksenä ja että EU:n ja jäsenvaltioiden on tuettava innovointia yhteneväisillä koulutus-, tutkimus-, teollisuus- ja sosiaalistrategioilla;
29. tunnustaa kulttuurialan ja luovien alojen merkityksen innovoinnissa, sillä tutkimukset osoittavat, että kulttuurialan ja luovan alan palveluita suhteellisesti eniten hyödyntävät yritykset ovat huomattavasti parempia innovoinnissa;
30. katsoo, että verkon puolueettomuuden periaate ja avoimet standardit ovat innovoinnin voimalllähteitä;

Kansalaiskeskeinen innovointiyhteiskunta

31. korostaa, että kansalaisten tarpeet ja yrityksen aktiivinen sitoutuminen ovat innovoinnin tärkeimpiä vauhdittajia; huomauttaa, että innovatiivisen yhteiskunnan luomisen on siksi perustuttava sen kansalaisten osallistumiseen antamalla heidän ilmaista tarpeensa ja luova potentiaalinsa alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan avulla ja tarjoamalla innovatiivisia ratkaisuja, joiden avulla yksittäiset kansalaiset voivat edistää

resurssitehokkuutta;

32. tähdentää, että on luotava oppimisen, uteliaisuuden ja riskien ottamisen kulttuuri; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita ponnistelemaan ankarasti, jotta voitaisiin saada aikaan ajattelutavan muutos kohti innovatiivista ja uteliaisuuteen ja riskien ottamiseen perustuvaa ajattelua ja sallivampaa asennetta epäonnistumiseen kannustamalla kestäviä kulutusmalleja ja edistämällä aktiivisesti kansalaisten ja yritysten sitoutumista innovointiin ja avointa innovointijärjestelmää; korostaa, että prosessina innovointi ei voi olla eikä sen pidä olla kokonaan valtioiden ohjaamaa ja että ennakoimattoman kehityksen yhteydessä innovointi vaatii riittävän joustavia olosuhteita;
33. katsoo, että tieteen ja sen monien sovellusten alalla saavutettu edistys ei merkitse sitä, ettei olisi tarvetta arvioida avoimesti ja monenkeskisesti kyseisten sovellusten eettisiä, sosiaalisia ja poliittisia vaikutuksia; huomauttaa, että on tarpeen edistää ja levittää tieteellistä kulttuuria kansalaisten keskuudessa;
34. katsoo, että olisi toteutettava toimia sellaisten aloitteiden tukemiseksi, joilla pyritään edistämään tieteellistä vuoropuhelua ja tutkimustulosten levittämistä mahdollisimman laajalti kansalaisille tiedeyhteisön lisäksi ja lisäämään siten kansalaisyhteiskunnan osallisuutta tutkimukseen;
35. katsoo, että on ensisijaisen tärkeää osallistua alueelliseen innovaatiokulttuurin kehittämiseen sekä yrittäjien, ammattikoulutusta saavien nuorten ja työntekijöiden että sellaisten kumppanien parissa, jotka vaikuttavat liiketoimintaan, kuten alueelliset päätöksentekijät, tutkimuskeskukset, yritysklusterit ja rahoituselimet, jotka usein eivät tunne riittävän hyvin innovaatiokapasiteettia, jota on alueen yrityksissä ja varsinkin pk-yrityksissä, mikroyritykset ja käsiteollisuusyritykset mukaan luettuina;
36. korostaa, että tieteellisen edistyksen ja siihen liittyvien asioiden ymmärtäminen on ehdottoman välttämätöntä sen edistämiseksi, että kansalaiset osallistuvat innovaatio toimintaan; kehottaa tehostamaan tieteellisen ja teknisen tiedon levittämistä; korostaa sekä elinikäisen oppimisen että niiden toimien merkitystä, jotka kohdistetaan erityisesti väestöryhmiin, jotka eivät ongelmitta pääse hyödyntämään tiedettä ja teknologiaa, erityisesti maaseutuyhteisöihin;
37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sellaisten kestävien talousmallien kehittämistä, jotka perustuvat luovuuteen ja innovointiin ja luovat ja suojelevat korkeaa ammattitaitoa vaativia työpaikkoja Euroopassa;
38. korostaa, että alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa on tärkeää innovaatioille ja avoin ilmapiiri luoville ajatuksille, jotta voidaan vauhdittaa tuottavuuden kasvua, antaa työntekijöille enemmän valtaa ja kehittää ratkaisuja täyttymättömiin sosiaalisiin tarpeisiin (esimerkiksi osallisuus ja maahanmuutto);
39. kehottaa täydentämään nykyistä ennakkorahoitusta uusilla rahoitusmekanismeilla, kuten stipendikilpailuilla tai kannustuspalkinnoilla eurooppalaisille innovaattoreille (yksilöille ja ryhmille), jotta voidaan kannustaa ideoita ja palkita innovaatioita esimerkiksi yhteiskunnallisesti tärkeillä aloilla, joissa tietoa luodaan julkiseksi hyödykkeeksi; kehottaa komissiota harkitsemaan, onko ensimmäinen palkintojärjestelmää koskeva

pilottihanke tarkoituksenmukainen tervettä ikääntymistä koskevan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden pilottihankkeen yhteydessä;

40. korostaa, että sosiaalinen innovointi tarjoaa uusia ja tehokkaita ratkaisuja pakottaviin sosiaalisiin tarpeisiin ja että niitä tarjoavat ensisijaisesti henkilöt tai järjestöt, joiden tehtävä monessa tapauksessa perustuu kaupallisen välttämättömyyden sijasta sosiaaliseen välttämättömyyteen; korostaa lisäksi, että sosiaalinen innovointi antaa kansalaisille mahdollisuuden tehtävistään riippumatta parantaa työ- ja elinympäristöään ja voi siten auttaa vahvistamaan Euroopan sosiaalista mallia;
41. korostaa yhteisötalouden toimijoiden (osuuskuntien, keskinäisten yhtiöiden, yhdistysten ja säätiöiden) roolia sosiaalisessa innovoinnissa, sillä ne kehittävät ja toteuttavat keinoja sellaisiin tarpeisiin vastaamiseksi, joita eivät markkinat eivätkä tavanomaisen yritystoiminnan muodot ole havainneet;
42. katsoo, että EU:n innovointistrategialla olisi vapautettava työntekijöiden mahdollisuudet siten, että myös muut kuin akateemisesti koulutetut voivat osallistua erilaisiin EU:n ohjelmiin ja innovointihankkeisiin;
43. korostaa, että innovointiunionin strategian ja innovoinnin yhteydessä on tunnustettava tavallisten työntekijöiden ideoiden, ehdotusten ja kykyjen merkitys; korostaa, että useissa tutkimuksissa painotetaan työntekijöistä lähtevän innovoinnin merkitystä sekä liiketoiminnan että työssä viihtymisen kannalta ja että jos edellä mainittu toteutetaan oikealla tavalla, se voi todella vähentää myös stressiä;
44. kehottaa EU:ta, kansallisia viranomaisia sekä alue- ja paikallisviranomaisia käynnistämään pilottihankkeen, edistämään sosiaalista innovointia ja tukemaan sitä julkisin varoin, sekä luomaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia, jotka voisivat muodostaa tämän alan tulevien toimien perustan; korostaa, että sosiaalinen innovointi olisi sisällytettävä rahoitukseen ja Euroopan sosiaalirahaston, puiteohjelmien ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman kaltaisiin tukiohjelmiin;
45. korostaa lääketieteen alan tutkimuksen tärkeyttä, sillä yhdessä innovatiivisten sovellusten kanssa se edistää kasvua ja hyvinvointia ikääntyvässä yhteiskunnassa; tukee yliopistojen tutkimusyksiköiden ja lääketeollisuuden välistä tiivistä yhteistyötä, jotta voidaan luoda tuotteita ja palveluja, joita EU:n kansalaiset kiireellisesti tarvitsevat ensi vuosikymmenellä;
46. kehottaa komissiota lisäämään EU:n tutkimus- ja innovointirahoituksen yhteisen strategiakehyksen resursseja, jotta voidaan varmistaa biologisen ja lääketieteellisen tutkimusinfrastruktuurin kestävä tarjoaminen julkisena T&K-palveluna, jolla pyritään kansalaisten elämänlaadun parantamiseen ja sellaisen osaamisyhteiskunnan kehittämiseen, joka voi vastata Euroopan yhteiskunnallisiin haasteisiin;
47. katsoo, että innovaatiopolitiikan painottaminen mahdollistaa julkisten palvelujen ajantasaistamisen ja vahvistamisen useilla talous- ja yhteiskuntaelämän jo olemassa olevilla ja syntyvillä aloilla ja edistää siten kyseisen politiikan laatua ja vaikuttavuutta, uusien työpaikkojen luomista, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista sekä taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;

48. katsoo, että tiede-, teknologia- ja innovaatiotoimien koordinoinnin tiivistäminen ei saisi estää tutkimuskapasiteettiin kohdistuvia investointeja tai vähentää niitä tietyissä jäsenvaltioissa tai tietyillä alueilla muiden jäsenvaltioiden tai alueiden kustannuksella, vaan että tiiviimmän koordinoinnin olisi pikemminkin edistettävä investointeja tutkimus- ja kehitystoiminnan vakaan ja johdonmukaisen perustan kehittämiseen eri maissa ja alueilla niiden erityispiirteiden ja kehitystason mukaisesti, jotta voidaan edistää toivottua synergiaa ja hedelmällistä yhteistyötä;
49. korostaa koulutusjärjestelmän uudistamisen merkitystä; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimiin (nuorten) eurooppalaisten yrittäjätaitojen ja määrällisten taitojen sekä koulutuksen parantamiseksi sisällyttämällä yrittäjäyys, luovuus ja innovointi kaikkiin koulutusaloihin ja kehittämällä inhimillistä pääomaa, joka antaa nuorille mahdollisuuden aktiiviseen rooliin innovoinnissa, esimerkiksi komission "Erasmus nuorille yrittäjille" -aloitteen kautta, sekä varmistamaan, että käsiteollisuus säilyy innovoinnin lähteenä;
50. kehottaa komissiota tiiviimpään yhteistyöhön jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan laatia keskipitkän ja pitkän aikavälin ennusteita siitä, mitä taitoja työmarkkinoilla tarvitaan, ja jotta voidaan kannustaa yliopistojen ja liike-elämän kumppanuuksia siten, että edistetään nuorten siirtymistä työmarkkinoille samalla kun autetaan luomaan innovatiivinen tietoon perustuva yhteiskunta, kehitetään soveltavaa tutkimusta ja luodaan paremmat työmarkkinanäkymät vastavalmistuneille;
51. huomauttaa, että kriisiaikoina on olennaista houkutella nuoria ihmisiä uudentyyppisiin työpaikkoihin ja varmistaa, että taitojen kehittämiseen tähtäävät ohjelmat edistävät nuorten pääsyä työmarkkinoille, jotta annetaan nuorille mahdollisuus hyötyä niiden tarjoamista työmahdollisuuksista, torjutaan alle 25-vuotiaiden korkeaa työttömyyttä ja hyödynnetään nuoren sukupolven taitoja käyttäen uusia teknologioita;
52. kehottaa voittamaan taitovajeen tieteen, teknologian, suunnittelun ja matematiikan alalla; pitää tärkeänä, että parannetaan koulutuksen laatua, helpotetaan pääsyä elinikäisen oppimisen ja ammatillisen koulutuksen piiriin, edistetään työntekijöiden jatkuvaa kouluttamista sekä järjestetään tällainen koulutus ja siihen osallistuminen inklusiivisella ja naisia syrjimättömällä tavalla; katsoo kuitenkin, että nämä toimenpiteet olisi kohdistettava ensi sijassa aikaisempaa vähemmän ammattitaitoa vaativissa tehtävissä työskenteleviin työntekijöihin, jotka ovat vaarassa menettää työpaikkansa uusien teknologioiden käyttöönoton johdosta sekä niihin, jotka ovat jääneet työttömiksi, koska heillä ei ole rakennemuutoksen ja mukauttamisen edellyttämiä taitoja; muistuttaa myös tarpeesta kehittää kaikkia koulutustoimintoja kaikilla koulutuksen tasoilla laajamittaisemmin, jotta voidaan edistää luovuutta, innovatiivisuutta ja yrittäjyyttä;
53. korostaa, että on tärkeää nostaa elinikäisen oppimisen tasoa ja kehittää koulutustoimintaa kaikille, jotta voidaan parantaa ekoinnovatiivisuutta ja yrittäjyyttä ja varmistaa, että työvoima voi mukauttaa taitonsa osaamiskoulutukseen nojautuvan kestävämmän talouden työmarkkinoiden tarpeisiin; kehottaa jäsenvaltioita, työnantajia ja työntekijöitä tunnustamaan taitojen hallinnoinnin, koulutuksen ja innovointia varten tapahtuvan elinikäisen oppimisen yhteiseksi tehtäväksi, kuten todettiin työmarkkinaosapuolten vuonna 2002 tekemässä elinikäistä oppimista koskevassa puitesopimuksessa;

54. toteaa, että koska tieteen ja teknologian korkea-asteen opiskelijoista on pulaa, on toteutettava toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että opiskelijat eivät keskeytä opintojaan ja että heidän mahdollisuuksiaan valita opiskelupaikka ei rajoiteta taloudellisin perustein, ja katsoo siksi, että on edelleen tuettava osaksi jäsenvaltioiden rahoittamien pankkilainojen saatavuutta;
55. painottaa, että nukkuvat innovaattorit on paikannettava erityisesti pk-yrityksissä; kiinnittää huomion välittäjäorganisaatioiden tärkeään osaan nukkuvien innovaattorien paikantamisessa, kannustimien tarjoamisessa, neuvojen antamisessa ja innovoinnin tukemisessa; on sitä mieltä, että tällaisia organisaatioita tulisi vahvistaa ja että niitä varten tulisi kehittää ohjelma, joka tähtää koulutuksen, pätevyyden ja ammattitaidon parantamiseen, ja että jatkossa kaksitahoisella koulutuksella kahteen ammattiin tähtäävien mallien merkityksen tulisi kasvaa;
56. muistuttaa, että on tärkeää hankkia vankat perustaidot ja hyvä yleissivistys, jotta ihmiset voivat paremmin sopeutua työympäristöönsä; korostaa, että tässä kielten oppiminen on erityisen keskeisessä asemassa;
57. kehottaa jäsenvaltioita luomaan innovointia edistäviä klustereita ja olosuhteita sekä tukemaan vahvempien kumppanuuksien kehittämistä oppilaitosten ja liike-elämän välillä sekä kansallisesti että kansainvälisesti ja samalla ottamaan huomioon yritysten tarpeet opetussuunnitelmia kehitettäessä;
58. katsoo, että tiede- ja teknologiakulttuuria suosivien ohjelmien perustaminen on välttämätöntä innovoinnin edistämiseksi kaikilla aloilla;
59. kannattaa alueiden komitean ehdotusta luoda kaikille (yrityksille, paikallisille ja alueellisille viranomaisille, keskushallinnon viranomaisille, yksityissektorille ja kansalaisille) avoin "luovuuden virtuaalinen verkosto", jonka avulla tarjottaisiin neuvontaa, tukea, riskipääoman hankkimista ja teknisiä palveluja; panee merkille, että virtuaalisen verkoston toteuttaminen toisi mukanaan lisäetuja, sillä se helpottaisi asiantuntija-avun, koulutuksen ja osaamisen, yritystuen ja rahoitusneuvonnan tarjoamista saarten, syrjäisimpien alueiden, maaseutualueiden, vuoristojen ja harvaan asuttujen alueiden asukkaille;
60. pitää myönteisenä komission ehdotusta saavuttaa merkittävää edistystä parantamalla tutkijoiden urakehitysmahdollisuuksia ja lisäämällä tutkijoiden liikkuvuutta tutkimusalojen ja jäsenvaltioiden välillä; katsoo, että edellä mainittu edistäisi tutkijoiden tarjontaa ja parantaisi EU:n tutkimuksen ja innovoinnin tasoa; katsoo, että kaikkien EU:ssa toimivien tutkijoiden olisi päästävä hyötymään asianmukaisesta koulutuksesta, houkuttelevista urakehitysmahdollisuuksista ja liikkuvuuden esteiden poistamisesta;
61. panee merkille, että sosiaalinen innovointi edustaa henkisen pääoman haastetta, jonka yhteydessä yliopistojen on toimittava korostetussa roolissa koulutuksen, elinikäisen oppimisen, tutkimuksen, innovoinnin ja yrittäjyyden aloilla; korostaa avoimempien ja uudistettujen yliopistojen tarvetta sekä yliopistojen suuremman itsehallinnon tarvetta strategisten ensisijaisten tavoitteiden määrittämisen ja yhteiskunnan ensisijaisten tavoitteiden toteuttamisen yhteydessä;
62. korostaa osaamiskolmion osatekijöiden tehostetun integroinnin yhteydessä tarvetta

edistää toimia, joilla vahvistetaan opetusjärjestelmien ja liikemaailman välistä yhteistyötä uusien opetusohjelmien ja tohtoriohjelmien kehittämisessä;

63. kehottaa komissiota luomaan "Avoimen innovoinnin" digitaalisen foorumin, jossa voidaan esitellä koko Eurooppaa koskevia ongelmia ja jossa kansalaiset ja toimijat eri puolilta Eurooppaa voivat esittää ideoita ja ratkaisuja;
64. panee merkille, että yliopistoista puuttuu yliopistojen ja liike-elämän vuorovaikutuksen aktiivista parantamista koskevaa osaamista; kehottaa komissiota käynnistämään uuden Euroopan laajuisen ohjelman, joka koskee yliopistojen johdon sekä teknologian siirrosta ja teknologian välittämisestä vastaavien henkilöiden koulutusta, sekä laatimaan suuntaviivat, jotka koskevat mainittujen tehtävien ammattimaistamista yliopistoissa;

Yksinkertaistaminen, eheyttäminen, rahoitus ja standardointi

65. korostaa, että perinteisempiin unionin alakohtaisiin menoihin liittyy merkittäviä vaihtoehtokustannuksia, ja huomauttaa, että Eurooppa 2020 -strategian painopistealueet on sovitettava yhteen budjettipolitiikan kanssa; kehottaa siksi lisäämään tutkimuksen ja kehittämisen sekä innovoinnin osuutta EU:n talousarviossa;
66. tähdentää, että EU:n tutkimus-, kehittämis- ja innovointibudjetin koko on suhteellisen vaatimaton verrattuna jäsenvaltioiden talousarvioihin, joista julkisten tutkimushankkeiden rahoitus suurimmaksi osaksi katetaan; kehottaa siksi antamaan enemmän painoarvoa rahoitusvälineille, joilla on vipuvaikutusta kansallisille tutkimusmenoille, yksityisiin investointeihin ja Euroopan investointipankin rahoitukselle, jotta toimintaa koordinoitaisiin ja investointeja elvytetäisiin unionin tavoittelemalle tasolle;
67. kehottaa komissiota yhdistämään nykyisiä tukijärjestelmiä ja tukirakenteita, jotta siirryttäisiin kohti yksinkertaista ja helppokäyttöistä järjestelmää, jonka avulla nopeutetaan innovointia, keskitytään suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin ja ehkäistään aktiivisesti pirstaleisuutta ja byrokratiaa;
68. kehottaa komissiota arvioimaan nykyiset avustusohjelmat ja tukirakenteet ja perustamaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa keskitetyn asiointipisteen eli palvelupisteen, jossa kaikki sidosryhmät (erityisesti innovatiiviset pk-yritykset) – mukaan luettuna alue- ja paikallishallinto – voivat etsiä tietoa, hakea rahoitustukea tai saada yhteyden mahdollisiin kumppaneihin;
69. korostaa, että pk-yrityksiä on tuettava innovoinnin ensimmäisestä vaiheesta loppuun saakka, jotta ne voivat innovoida ja osallistua unionin tukiohjelmiin;
70. kannattaa klustereiden kansainvälistämisstrategioita, joilla pk-yrityksille pyritään luomaan asianmukaisia tuki- ja ohjausjärjestelmiä;
71. korostaa, että eurooppalaisten klustereiden on korotettava profiiliaan ja tehostettava onnistumisistaan ja tuloksistaan tiedottamista; katsoo, että innovatiivisille pk-yrityksille olisi perustettava palvelurakenne, joka klustereiden välisenä linkkinä yhdistäisi klustereita ja teknologiapuistoja Euroopassa ja muualla maailmassa (esimerkiksi Välimeren alueella);

72. korostaa, että T&K-investoinneilla on taipumus supistua talouskriisin aikana, vaikka on osoitettu, että ne yritykset ja jäsenvaltiot, jotka investoivat eniten näinä aikoina, saavat suurimman suhteellisen edun markkinoilla;
73. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön innovoinnin tukemista ja rahoitusta varten yhtenevän toimintakehyksen, jossa on samat säännöt, jotta voidaan luoda synergiaa ja mahdollisuuksien mukaan yhdistää tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin tukiohjelmia sekä tukea innovointia ja osoittaa enemmän varoja innovointiin ja kannustaa rahoitusalaa osallistumaan enemmän; muistuttaa jäsenvaltioita, että niiden on noudatettava sitoumustaan osoittaa päästökauppajärjestelmän tuloja ilmasto- ja ympäristötoimien rahoittamiseen myös innovointihankkeiden muodossa;
74. kehottaa komissiota harkitsemaan useasta rahastosta rahoitettavia ohjelmia sellaisille jäsenvaltioille ja alueille, jotka haluavat käyttää niitä; katsoo, että ne auttaisivat työskentelemään yhtenäisemmin ja joustavammin sekä lisäisivät eri rahastojen (rakennerahastot ja tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmat) välisen vuorovaikutuksen tehokkuutta;
75. yhtyy neuvoston näkemyksiin ja kehottaa luomaan paremman tasapainon luottamuksen ja valvonnan välille ja riskien ottamisen ja riskien välttämisen välille sekä ottamaan huomioon, että innovointi ja tutkimus ovat erittäin riskialtista toimintaa, jonka tulokset ovat epävarmoja;
76. kiinnittää huomiota siihen, että innovointiprosessiin osallistuvat henkilöt joutuvat kohtaamaan erilaisia menettelyjä ja kelpoisuusehtoja unionin eri ohjelmissa sekä niiden ja kansallisten ohjelmien välillä; toteaa, että tämä aiheuttaa byrokratiaa, korkeita kustannuksia sekä ajan ja mahdollisuuksien haaskaamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan yhdessä eurooppalaisella tutkimus- ja innovointialueella käytettävien valintamenettelyjen ja kelpoisuusehtojen yksinkertaistamiseen ja lähentämiseen;
77. pyytää komissiota esittämään Euroopan parlamentille ulkoisen arvioinnin seitsemännen puiteohjelman sisällä perustetuista innovointivälineistä, kuten esimerkiksi teknologiayhteisöistä ja yhteisistä eurooppalaisista teknologia-aloitteista, joiden osalta arvioinnin olisi käsiteltävä toiminta, ehdotuspyynnöt, innovointihankkeet ja niiden (mahdolliset) tulokset sekä julkinen ja yksityinen rahoitus;
78. toistaa, että tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin suunnattavien investointien merkittävä lisääminen sekä yksityisellä että julkisella sektorilla on tärkeää, jotta EU:n teollisuus pysyisi teknologisenä johtajana ja säilyttäisi globaalin kilpailukykyensä esimerkiksi liikenteen ja energiatehokkuuden alalla; toteaa lisäksi, että julkisen rahoituksen lisääminen tutkimukseen, kehittämiseen ja innovointiin on välttämätöntä yksityisten investointien lisäämiseksi;
79. vaatii, että tulevassa puiteohjelmassa edistetään tutkimustulosten mahdollisimman hyödyllistä käyttöä laajentamalla hankkeiden rahoitusta siten, että niihin otetaan mukaan myös esittely- ja prototyypivaiheet;
80. korostaa paremman avun tarjoamisen merkitystä synergiaa lisäävien politiikkojen ja

ohjelmien täytäntöönpanon ketjussa, jonka muodostavat tutkimus- ja kehitysinfrastruktuurit, innovaatiot ja työpaikkojen luominen;

81. toteaa, että julkisten rahoitusmenettelyjen ja etenkin EU:n puiteohjelmien hallinnollinen ja taloudellinen yksinkertaistaminen on ennakkoehtona vakaudelle, osallistujien oikeusvarmuudelle ja siten tuotannonalan lisääntyvälle osallistumiselle;
82. toistaa, että puiteohjelmilla olisi jatkossakin tuettava teollisuuden yhteistä tutkimusta, koska se tehostaa teollisuuden varojen käyttöä ja vaikuttaa myönteisesti tuottavien innovaatioiden luomiseen yhtenäismarkkinoilla;
83. kehottaa säilyttämään vahvan osaamisohjan perustutkimuksessa ja tukeutumaan Euroopan tutkimusneuvoston menestykselliseen toimintaan sekä säilyttämään vahvan osaamisohjan soveltavan tieteellisen tutkimuksen ja innovoinnin alalla luomalla Euroopan tutkimusneuvoston kaltaisen viraston soveltavalle tutkimukselle ja innovoinnille ja yhdistämällä nykyisiä rakenteita tarpeen mukaan;
84. katsoo, että innovointi ja luovuus ovat avaintekijöitä unionin talouden elpymisen kannalta ja ettei tulisi aliarvioida sitä, kuinka tärkeää on muuntaa unionin tieteelliset ja teknologiset läpimurrot uusiksi tuotteiksi ja palveluiksi;
85. muistuttaa, että innovointi tarkoittaa ideoiden soveltamista menestyksekkäästi käytäntöön, ja tähdentää, että innovoinnin ja markkinoiden välillä on vankka kytkös; toteaa siksi, että asianmukaisia rahoitusvälineitä olisi oltava saatavilla nopeuttamaan menestyksekkään tekniikan, palvelujen tai prosessien saattamista EU:n markkinoille, varsinkin niitä, jotka liittyvät suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin;
86. katsoo, että EU:n alueella tutkimustuloksia hyödynnetään kaupallisesti liian hitaasti tai vähäisessä määrin, ja kehottaa perustamaan yrityshautomoita, jotka ovat aktiivisesti innovaatioita etsien yhteydessä korkeakouluihin ja tutkimuslaitoksiin ja joiden tehtävänä on edistää tutkimustulosten kaupallista hyödyntämistä esimerkiksi yrityskontaktien kautta tai auttamalla löytämään "bisnesenkeleitä" tai siemenrahoitusta uusien yritysten perustamiseksi;
87. pitää tärkeänä, että innovointia edistetään luomalla uusia markkinamahdollisuuksia, jotta innovatiivisten tuotteiden kysyntää ja markkinoita voidaan tukea;
88. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita määrittelemään ja panemaan täytäntöön toimia, joilla pyritään saamaan käyttäjien ulottuville nopeasti tiedot arvokkaista innovaatioista koko Euroopassa ja varmistamaan, että tuoreet innovaatiot tulevat todella mahdollisten loppukäyttäjien saataville kohtuullisen ajan kuluessa;
89. korostaa, että on tärkeää tehdä ero innovoinnin ja tutkimuksen välillä; panee merkille, että innovointi on monitahoinen ja monialainen sosioekonominen prosessi, johon sisältyvät ponnistelut tutkimukseen ja kehitykseen tähtäävän rahoituksen lisäämiseksi sekä pk-yritysten ja korkeaan teknologiaan erikoistuneen toiminnan tukeminen ja joka keskittyy eri alueiden erityispiirteisiin ja ominaisuuksiin perustuvien yhtenäisten järjestelmien kehittämiseen;
90. kehottaa komissiota yhdistämään rahoitusvälineet entistä tiiviimmin kysyntäpuolen

innovaatioihin ja ohjaamaan tämän tuen enemmän pk-yrityksille ja uusille yrityksille, jotka tarvitsevat varhaista pääsyä unionin markkinoille tai kansainvälisille markkinoille; katsoo siksi, että olisi hyväksyttävä selkeät ja täsmälliset "osallistumissäännöt", joissa on määräyksiä toimenpiteistä pienten ja mikroyritysten osallistumisen lisäämiseksi;

91. korostaa, että tohtorinkoulutusohjelmat ovat tärkeitä eurooppalaisten innovaatioiden kannalta, ja ehdottaa, että tohtorinkoulutusohjelmille olisi kehitettävä unionin tason kehys, jolla kannustettaisiin elinikäiseen oppimiseen ja jossa olisi mukana yrityksiä tukemassa, edistämässä ja käyttämässä tutkimustuloksia; kehottaa jäsenvaltioita poistamaan kaikki lainsäädännölliset ja hallinnolliset esteet, jotka voisivat rajoittaa asiasta kiinnostuneiden henkilöiden pääsyä tohtorinkoulutusohjelmiin;
92. kehottaa komissiota harkitsemaan useasta rahastosta rahoitettavia ohjelmia sellaisille jäsenvaltioille ja alueille, jotka haluavat käyttää niitä; katsoo, että se auttaisi työskentelemään yhtenäisemmin ja joustavammin sekä lisäisi eri rahastojen (rakennerahastot ja tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelmat) välistä tehokkuutta;
93. korostaa, että on tuettava osista koostuvia rahoituksen perusrakenteita, kehitettävä uusia rahoitusmekanismeja sekä yhdistettävä automaattisia välineitä ja tukeen perustuvia välineitä strategisten tutkimus- ja kehittämistavoitteiden saavuttamiseen tarvittavien investointien edistämiseksi;
94. pitää myönteisenä komission ehdotusta vapauttaa maksumäärärahat Euroopan innovoinnin edistämiseksi tarpeellisen yksityisen rahoituksen lisäämiseksi ja tehostamiseksi vuoteen 2014 mennessä;
95. suosittelee Euroopan investointipankin toimivallan muuttamista siten, että riskialtista markkinalähtöistä tutkimusta ja innovointia voitaisiin rahoittaa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota laajentamaan EIP:n menestyksestä riskinjakorahoitusvälinettä
 - korottamalla riskintakuukerrointa,
 - lisäämällä käytettävissä olevia lainoja ja takuita yksityisille yrityksille tai julkisille laitoksille, joilla tutkimus- kehittämis- ja innovointitoimintansa vuoksi on korkeampi taloudellinen riskiprofiili,
 - lisäämällä vuonna 2011 rahoitusta 500 miljoonalla eurolla, lisäämällä nykyistä rahoitusta yhdestä miljardista eurosta viiteen miljardiin euroon vuoden 2013 jälkeen ja
 - monipuolistamalla riskinjakorakenteita, jotta yrityksillä ja etenkin pk-yrityksillä olisi paremmat mahdollisuudet rahoituksen saamiseen;
96. katsoo, että olisi perustettava Euroopan innovointia rahoittava rahasto, jolla tehostettaisiin investointeja innovatiivisiin pk-yrityksiin jakamalla riskejä yksityisistä lähteistä saatavan rahoituksen kanssa;
97. pitää myönteisenä komission ehdotusta määritellä erityisesti innovatiivisille uusille yrityksille tarkoitettuja investointeja;

98. kehottaa komissiota siirtämään tulevissa puiteohjelmissa aiempaa suuremman osuuden markkinalähtöisestä tutkimuksesta, esittelyhankkeet mukaan luettuina, velkaan ja pääomaan perustuviin välineisiin, kuten innovoinnin puiteohjelmaan, riskijakorahoitusvälineeseen ja Euroopan investointirahastoon, joiden avulla voidaan lisätä yksityistä pääomaa ja varmistaa, että pk-yrityksillä on mahdollisuus käyttää kyseisiä välineitä kaikkialla Euroopassa; korostaa, että aukot (rajatylittävien) uusien yritysten rahoituksessa on suljettava;
99. korostaa, että yrityksen kokoon, kehitykseen, asemaan ja toiminta-alaan liittyvien erityispiirteiden parempi ymmärtäminen ovat välttämättömiä rahoitusvälineiden suunnittelussa; kehottaa toteuttamaan pikaisesti toimenpiteitä innovoinnin alkuvaiheen suurimpien esteiden poistamiseksi helpottamalla mahdollisuuksia saada alkurahoitusta, enkelirahoitusta sekä pääomarahoituksen ja oman pääoman ehtoista rahoitusta, ja tekemään tämän sekä EU:n tasolla että alue- ja paikallistasolla;
100. korostaa, että kansallisten sääntöjen ja verojärjestelyjeneroavaisuuksien takia EU:ssa ei ole läheskään saavutettu riskipääoman täyttä kehityspotentiaalia; pitää myönteisenä komission ehdotusta, jonka mukaan riskipääomarahastot voivat vuoteen 2012 mennessä toimia ja investoida vapaasti EU:n alueella, jolloin luotaisiin todelliset yhtenäismarkkinat EU:n riskipääomalle;
101. kehottaa kehittämään edelleen välineitä ja mekanismeja, joilla parannetaan pk-yritysten mahdollisuuksia saada tutkimus- ja innovointipalveluja (esimerkiksi innovointisetelit) ja muita tietoon perustuvia yrityspalveluja (mallintaminen, riskien arviointi jne.), jotka ovat pk-yrityksille elintärkeitä innovoinnin ja innovatiivisten ratkaisujen markkinoille saattamisen kannalta;
102. tähdentää tuote-palvelu-järjestelmien ja toimintapainotteisten liiketoimintamallien etuja liiketoiminnan ja ympäristötehokkuuden kannalta, ja kehottaa komissiota kehittämään tämän alan strategian;
103. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan uudelleen koko innovointia koskevan järjestelmän, jotta voidaan poistaa tarpeettomat rahoitukseen ja hallintoon liittyvät esteet, esimerkiksi
- yliopistojen ja tutkimus- ja teknologiaorganisaatioiden lainansaantiin ja muihin rahoitustuen muotoihin ja rahoitusvälineisiin liittyvät esteet,
 - teknologiansiirtoa koskevien toimien kehittämällä, jotka perustuvat sellaisten immateriaalioikeuksien arvottamiseen;
104. pahoittelee, että innovaatioprotokollat on hyväksyttävä pitkällisillä hallintomenettelyillä, jotka hidastavat innovointia, heikentävät EU-markkinoiden kilpailukykyä ja estävät tieteellisen tiedon leviämistä terveydenhoidon ammattihenkilöstön keskuudessa, mikä on vastoin potilaiden etua;
105. korostaa, että on ensisijaisesti tarkistettava kliinisiä tutkimuksia koskevaa direktiiviä vuoropuhelussa tutkijoiden kanssa, jotta voidaan parantaa lääkkeiden kehittämistä sekä kliinisessä tutkimuksessa käytettävien lääkkeiden ja vaihtoehtoisten hoitojen vertailua koskevaa sääntelykehystä (kuten todettiin Brysselissä 6. joulukuuta 2010 hyväksytyissä

- neuvoston päätelmissä lääkkeisiin liittyvästä innovoinnista ja solidaarisuudesta);
106. pitää erittäin tärkeänä uuden tietämyksen käyttämistä uusien ja parempien keinojen löytämiseksi syöpäsairauksien ennaltaehkäisyssä, havaitsemisessa ja hoitamisessa sekä kyseisten tulosten saattamisessa nopeasti potilaiden ulottuville;
 107. tähdentää innovoinnin merkitystä tiedon kolmiossa ja kehottaa sisällyttämään innovointikulttuurin rahoitusnäkyymiin sekä vuoden 2013 jälkeistä aikaa koskeviin näkyymiin;
 108. kehottaa jäsenvaltioita yhdessä alueiden kanssa käyttämään mahdollisimman hyvin tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin rakennerahastoja nykyisellä rahoituskaudella ja puuttumaan samalla suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin, pyrkimään innovoinnin ja tutkimuksen koheesioon ja sovittamaan rakennerahastojen painopisteet Eurooppa 2020 -strategiaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita välttämään kallista päällekkäisyyttä edistämällä älykkäitä ja paremmin kohdennettuja erikoistumisstrategioita; katsoo, että alueita olisi kannustettava tämän eurooppalaisen erikoistumisen järjestelmän edistämiseen;
 109. tähdentää, että innovointiin korvamerkityt koheesiovarat jäävät usein käyttämättä soveltumattomien hallinnollisten vaatimusten vuoksi ja koska taloudellisten rajoitteiden aikana omaa osuutta rahoituksesta ei ole saatavilla; toteaa, että tämä seikka laajentaa osaltaan sitä jäsenvaltioiden välistä taloudellista kuilua, joka on euroalueen nykyisen kriisin ytimessä; kehottaa uudistamaan ja virtaviivaistamaan rakennerahastoja, jotta asiaankuuluvat talouden toimijat ja erityisesti pk-yritykset voisivat käyttää niitä oman toimintansa uudistamiseen;
 110. katsoo, että vertailuindikaattoreiden ja standardien asettaminen on osoittautunut innovointia ja kestävästä kilpailukykyä merkittävästi edistäväksi tekijäksi monilla teollisuudenaloilla; yhtyy neuvoston näkemyksiin ja kehottaa komissiota antamaan ehdotuksia avoimuuden lisäämisestä ja sidosryhmien mukaan ottamisesta standardointimenettelyjen vauhdittamiseksi, yksinkertaistamiseksi ja nykyaikaistamiseksi sekä niiden kustannusten alentamiseksi, jotta Eurooppa voi reagoida nopeammin innovatiivisten maailmanmarkkinoiden kehitykseen; pyytää komissiota harkitsemaan vakavasti menestyksekkäitä innovointimekanismeja, kuten arvoketjun varrella olevien sidosryhmien integroimista avointen standardien käyttöönoton myötä;
 111. huomauttaa, että standardointi voi lisätä innovointia ja kilpailukykyä helpottamalla markkinoillepääsyä ja yhteentoimivuutta; kannustaa komissiota tehostamaan toimia, joilla edistetään eurooppalaisten standardien sisällyttämistä tuleviin vapaakauppasopimuksiin erityisesti sosiaali- ja ympäristöaloilla;
 112. korostaa tästä syystä, että kestävien työpaikkojen luomisen on oltava ohjenuorana kaikissa strategioissa, joilla Eurooppa pyritään mukauttamaan kriisin jälkeiseen aikaan;
 113. kehottaa Euroopan komissiota noudattamaan (asiantuntijaryhmän tekemässä) seitsemännen puiteohjelman väliarvioinnissa annettua suositusta, jonka mukaan uusien välineiden kehittämisessä olisi pidettävä taukoa, kunnes nykyisiä välineitä on kehitetty riittävästi ja arvioitu asianmukaisesti; katsoo siksi, että olisi huolellisesti vältettävä

aiheuttamasta sekaannusta välineitä lisäämällä;

114. pyytää komissiota esittämään parlamentille ulkoisen arvioinnin seitsemännen puiteohjelman sisällä perustetuista innovointivälineistä, esimerkiksi teknologiayhteisöistä ja yhteisistä eurooppalaisista teknologia-aloitteista, ja katsoo, että arvioinnin olisi käsitettävä toiminta, ehdotuspyynnöt, innovointihankkeet, niiden (mahdolliset) tulokset sekä julkinen ja yksityinen rahoitus;
115. kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta määrätä jäsenvaltioille väliaikaisesti tutkimuksen ja teknisen kehittämisen rahoitusta koskeva sitova vähimmäistaso, joka olisi noin 1 prosentti bkt:stä vuoteen 2015 saakka, koska tutkimuksen ja teknisen kehittämisen rahoitustavoite vuodeksi 2020 on 3 prosenttia BKT:stä ja koska tutkimus ja innovointi ovat ainoa varma keino EU:n talouden elpymiseksi;
116. kiinnittää huomiota siihen, että innovointi on talouden kehittymisen kannalta ratkaisevan tärkeää ja että Euroopan unionin on rekrytoitava noin miljoona uutta tutkijaa, jotta voidaan täyttää tavoite, jonka mukaan 3 prosenttia BKT:sta on investoitava T&K-työhön, kuten todetaan Eurooppa 2020 -strategiassa; uskoo, että tämä tavoite voitaisiin saavuttaa helpommin lisäämällä merkittävästi naistutkijoiden määrää, joka on tällä hetkellä noin 39 prosenttia julkisella alalla ja korkeakouluissa työskentelevistä tutkijoista ja 19 prosenttia yksityisellä sektorilla työskentelevistä tutkijoista¹;
117. tukee tavoitetta lisätä tutkijoiden määrää unionin alueella miljoonalla tutkijalla vuoteen 2020 mennessä, ja toteaa, että tällaisella valtavalla panostuksella olisi merkittäviä kertautuvia työllisyysvaikutuksia, mutta katsoo samalla, että tavoite on erittäin haastava ja se vaatisi maakohtaista tavoiteasettelua ja määrätietoista työtä; toteaa, että julkisella sektorilla ei välttämättä ole riittäviä varoja tähän, joten vaikka korkeakouluissa ja julkisissa tutkimuslaitoksissa on suuri tarve lisätä tutkijanvirkoja, suurimman osan uusista tutkijoista tulee sijoittua yksityiselle sektorille; toteaa, että tutkijoiden määrää enemmän tulee kiinnittää huomiota heidän innovaatiokykyynsä, koulutuksensa laatuun, eurooppalaiseen tutkimuksen työnjakoon, tutkimusresursseihin ja tutkimuksen laatuun;
118. panee tyytyväisenä merkille komission tuen avoimelle ja yhteistoiminnalliselle innovoinnille, joka tuo pitkän aikavälin sosiaalisia ja taloudellisia hyötyjä; kannattaa tässä yhteydessä komission sitoutumista tutkimustulosten levittämiseen, siirtämiseen ja käyttöön muun muassa asettamalla julkisesti rahoitetusta tutkimuksesta saatavat julkaisut ja tiedot yleisesti saataville; kannustaa komissiota löytämään näiden tavoitteiden saavuttamiseen tarvittavat välineet ja korostaa, että Europeana-hanke voi toimia tällä alalla merkittävässä roolissa;

Yhtenäismarkkinat ja immateriaalioikeudet

119. korostaa, että Euroopan yhtenäismarkkinat on saatettava kiireellisesti loppuun kaikkien tavaroiden ja palvelujen osalta, mukaan luettuna innovatiiviset terveystuotteet, jolloin markkinat ovat 500 miljoonan kuluttajan ulottuvilla; toistaa, että yksi Euroopan

¹ Lehdistötiedote "She Figures 2009 – major findings and trends", Euroopan komissio 2009, <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/09/519&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

- yhtenäismarkkinoiden suurimmista haasteista on lakien ja validointimenettelyjen pirstaleisuus;
120. korostaa, että joillakin aloilla, esimerkiksi terveydenhuollossa, tutkimustulokset ovat edistäneet innovointia aina kun se on ollut tieteellisesti mahdollista, ja katsoo siksi, että komission pessimististä suhtautumista innovointiin ei voida monessa tapauksessa pitää perusteltuna;
 121. korostaa, että nykyiset lupakäytänteet edistävät EU:n sisämarkkinoiden pirstaloitumista; panee merkille, että vaikka edistystä on tapahtunut, kuluttajien kysyntään monia alueita ja ohjelmistoja kattavista luvista, jotka myönnetään rajat ylittävää ja verkossa tapahtuvaa käyttöä varten, ei ole vastattu riittävästi;
 122. muistuttaa, että EU:n tavoitteena on edistää kulttuurialan ja luovan alan elinkeinoja sekä verkkoympäristössä että muualla, ja katsoo, että tavoitteena olisi oltava markkinoiden ja kuluttajien kysynnän mukainen koko Euroopan kattavien lupien laajalle levinnyt käyttö ja että jos tätä tavoitetta ei voida saavuttaa lyhyessä ajassa, olisi tehtävä kattava arvio tarvittavasta lainsäädännöstä, jolla voidaan puuttua kaikkiin EU:n toimivien sisämarkkinoiden luomisen tiellä oleviin mahdollisiin esteisiin, myös alueperiaatteeseen;
 123. pitää komission esittämää unionin tavaramerkkijärjestelmän tarkistamista myönteisenä ja kannustaa komissiota varmistamaan, että asianmukaiset toimet toteutetaan sen takaamiseksi, että tavaramerkit voivat hyötyä samantasoisesta suojelusta sähköisessä ja muussa ympäristössä;
 124. korostaa, että vahva, tasapainoinen ja asianmukaisesti täytäntöönpantu immateriaalioikeuksia koskeva järjestelmä, joka osaltaan edistää avoimuutta ja estää kaikenlaista pirstaloitumista, on yksi innovoinnin tärkeimmistä puite-edellytyksistä; pitää myönteisenä komission pyrkimyksiä estää immateriaalioikeuksien muodostumista kilpailun ja innovoinnin esteiksi; kehottaa komissiota lisäksi kehittämään kattavan immateriaalioikeuksia koskevan strategian ja antamaan tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia, joilla tasapainotetaan keksijöiden oikeuksia ja tiedon ja keksintöjen laajan käytön saatavuuden edistämistä;
 125. kehottaa komissiota kiinnittämään huomiota sen varmistamiseen, että pk-yritykset voivat hyödyntää tekijän- ja teollisoikeuksia tehokkaasti;
 126. katsoo, että komission olisi otettava immateriaalioikeuksia vahvistettaessa huomioon pk-yritysten erityisongelmat noudattamalla "pienet ensin" -periaatetta, joka on vahvistettu eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa ("Small Business Act"), muun muassa soveltamalla syrjimättömyysperiaatetta pk-yrityksiin;
 127. katsoo, että immateriaalioikeuksien hyvin toimiva täytäntöönpano lisää yritysten halukkuutta kehittää innovatiivisia tuotteita ja siten lisää kuluttajien saatavilla olevaa tavara- ja palvelutarjontaa;
 128. kehottaa ottamaan käyttöön tasapainoisen, koko Euroopassa voimassa olevan patentin; suhtautuu samalla myönteisesti laajaan tukeen, jonka neuvosto on antanut yhtenäistä EU:n patenttia koskevan kiinteän yhteistyömenettelyn aloittamiselle vuonna 2011;

129. huomauttaa, että on hyväksyttävä koko EU:ssa voimassa oleva patenti ja Eurooppayhtiön perussääntö, jotta edistetään siirtymistä EU:n markkinoiden ulkopuolella käytävään kauppaan; korostaa tarvetta alentaa EU-patentin ja teollis- ja tekijänoikeuksien kustannuksia ottaen huomioon EU:n jäsenvaltioiden olemassa olevat taloudelliset erot, jotta niistä tulee kilpailukykyisempiä suhteessa Yhdysvaltojen ja Japanin hintoihin;
130. kehottaa saattamaan loppuun eurooppalaisen tutkimusalueen toteuttamisen loppuun – perussopimuksesta johtuva velvoite – vuoteen 2014 mennessä, jotta EU voi pitää kiinni huippulahjakkuuksista ja houkutella sellaisia Eurooppaan, maksimoida tutkijoiden vapauden liikkuvuuteen, edistää tutkimus- ja teknologialaitosten rajatylittäviä toimia sekä jakaa, siirtää ja hyödyntää tutkimustuloksia; korostaa, että asianmukaisten rahoitusmekanismien kehittäminen on keskeisen tärkeää;
131. korostaa, että on edistettävä politiikkoja, jotka kannustavat tutkijoita pysymään EU:n jäsenvaltioissa edistämällä houkuttelevia työskentelyoloja julkisissa tutkimuslaitoksissa;
132. katsoo, että tehokkaan innovaatio- ja kasvupolitiikan kannalta on välttämätöntä investoida tutkimusohjelmiin, jotka edistävät tutkijoiden kansainvälistä liikkuvuutta ja vaihtoa ja lujittavat tieteen ja yritysmaailman välistä yhteistyötä (Marie Curie -toimet);
133. korostaa, että on tärkeää luoda sekä Euroopan tasolla että kansallisella tasolla suotuisat olosuhteet ja kannustimia, joilla lisätään osallistumista tohtoriopintoihin sekä osallistumista innovatiiviseen tutkimukseen, jotta voidaan estää aivovuoto ja antaa EU:lle mahdollisuus saada merkittäviä etuja vahvistamalla sen kilpailukykyä edistyksellisellä ja innovatiivisella tutkimuksella;
134. kehottaa tarkistamaan viipymättä yhteisön tavaramerkkilainsäädäntöä ja ryhtymään sen yhteydessä tarvittaviin toimiin, jotta tavaramerkeille myönnettäisiin sama suojan taso verkossa ja sen ulkopuolella;
135. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen eurooppalaisten tietämysmarkkinoiden kehittämisestä immateriaalioikeuksia ja lisensointia varten vuoden 2011 loppuun mennessä, mukaan luettuna muun muassa laiminlyötyjen immateriaalioikeuksien käytön helpottaminen kannustamalla perustamaan yhteisiä patenttialustoja ja patenttipooleja;
136. kehottaa komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksia, jotka tarvitaan täysin toimivien digitaalisten sisämarkkinoiden luomiseksi vuoteen 2015 mennessä, koska tämä parantaisi merkittävästi innovoinnin reunaehdoja; korostaa, että aloitteiden on oltava kunnianhimoisia erityisesti avainalueilla, joita ovat esimerkiksi tekijänoikeudet, sähköinen kaupankäynti, mukaan lukien kuluttajapolitiikka sähköistä kaupankäyntiä varten, ja julkisen sektorin tietojen hyödyntäminen;
137. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan sisämarkkinoiden toteuttamisen, digitaalisten sisämarkkinoiden edistämistoimenpiteet mukaan lukien, innovaatiopolitiikan ytimeen, koska näin tarjotaan edullisempia hintoja ja parempaa laatua kuluttajille, tuetaan innovatiivisten tuotteiden kehittämistä, vauhditetaan työpaikkojen luomista EU:ssa ja tuotetaan uusia EU:n kasvumahdollisuuksia edelläkävijämarkkinoilla;

138. huomauttaa, että innovoinnin yhtenäismarkkinoiden saavuttamiseksi tarvitaan keinoja suorien ja epäsuorien etujen, lyhyen ja pitkän aikavälin etujen sekä taloudellisten ja sosiaalisten etujen arvioimiseksi;

Julkiset hankinnat

139. muistuttaa, että julkisilla hankinnoilla, joiden osuus EU:n vuotuisesta BKT:stä on 17 prosenttia, on merkittävä asema Euroopan yhtenäismarkkinoilla ja innovoinnin vauhdittamisessa;
140. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään julkisia hankintoja strategisesti niin, että vastataan yhteiskunnallisiin haasteisiin, edistämään innovointia ja suuntaamaan julkiset hankintansa innovatiivisiin, kestäviin ja ympäristöllisesti tehokkaisiin tuotteisiin, menettelyihin ja palveluihin ottaen huomioon, että halvin tarjous ei useinkaan ole taloudellisesti kaikkein kannattavin; kehottaa sen vuoksi komissiota
- helpottamaan lainsäädäntöaloitteillaan innovointia edistäviä julkisia hankintoja, mukaan luettuna esikaupallisten hankintamahdollisuuksien tarkistaminen;
 - tarjoamaan mahdollisuuden käyttää rakennerahastojen kautta saatavaa EU:n yhteisrahoitusta kannustimena alueellisille ja paikallisille julkisen sektorin elimille;
 - antamaan parhaita käytäntöjä koskevat ohjeet sekä perustamaan julkisten hankintojen tekijöille jäsenvaltiotason koulutusohjelmia, joilla pyritään kehittämään monitahoisen esikaupallisen ja innovatiivisen hankinnan taitoja;
141. korostaa, että innovaatioiden on oltava keskeinen osa julkista politiikkaa seuraavilla aloilla: ympäristö, vesi, energia, liikenne, tietoliikenne, terveys ja koulutus; pitää tärkeänä edistää innovaatioiden rajatylittävää levitystä ja hyödyntämistä julkisella sektorilla, yksityisy yrityksissä ja erityisesti pk-yrityksissä;
142. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan julkisen sektorin pyrkimyksiä ottaa käyttöön innovatiivisia toimintatapoja ja käynnistämään innovointia julkisella sektorilla koskevan uuden tutkimusohjelman esimerkiksi sähköisen hallinnon, sähköisten terveyspalvelujen ja sähköisen hankintajärjestelmän aloilla, jotta levitetään byrokratiaa vähentäviä ja kansalaiskeskeisiä toimintalinjoja tukevia parhaita käytäntöjä julkishallinnossa; korostaa, että julkinen sektori on tärkeässä asemassa yleisön digitaalisia sisämarkkinoita kohtaan tuntemuksen vahvistamisessa;
143. pyytää komissiota, jäsenvaltioita ja paikallis- ja alueviranomaisia edistämään sähköisen hankintajärjestelmän ja etenkin esikaupallisten hankintojen käyttöä, yhteiset ja sähköiset hankinnat mukaan lukien, ja kiinnittämään samalla asianmukaista huomiota tietosuojasääntöjen noudattamiseen erottamattomana osana EU:n innovointistrategiaa; pyytää erityisesti komissiota, osana julkisten hankintojen oikeudellisen kehyksen yleistä tarkistamista, selkeyttämään ja yksinkertaistamaan asianmukaisia sääntöjä ja tekemään hankintaviranomaisille mahdolliseksi hyödyntää esikaupallisia hankintoja avoimemmin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita myös edistämään yksilöityjen ja todellisten sosiaali-, ympäristö-, ja innovointikriteerien sekä reilun kaupan kriteerien avointa

sisällyttämistä julkisiin hankintoihin heikentämättä kuitenkaan pk-yritysten mahdollisuuksia osallistua aktiivisesti uusien ja innovatiivisten ratkaisujen löytämiseen ja sovellettavia kilpailusääntöjä noudattaen;

144. toteaa, että innovatiiviset pk-yritykset joutuvat muiden esteiden lisäksi kohtaamaan ongelmia hakiessaan rahoitusta kansainvälistymiseen ja kansainvälisen kaupan luottovakuutukseen; painottaa, että pk-yrityksiä varten on toteutettava uusia tukitoimia pk-yrityksiä tukevan tarkistetun aloitteen ("Small Business Act") sekä kansainvälisestä kauppapolitiikasta ja pk-yrityksistä lähiaikoina annettavan tiedonannon mukaisesti;
145. korostaa, että julkisten hankintojen markkinoille pääsyssä tarvitaan kansainvälistä vastavuoroisuutta, jolloin EU:n yritykset voivat kilpailla kansainvälisesti oikeudenmukaisin ehdoin;
146. korostaa tarvetta keskittyä erityisesti tullien ulkopuolisiin kaupan esteisiin, joista on tulossa suurimpia esteitä kansainväliselle kaupalle, kun tulleja vähitellen lasketaan tai poistetaan; pitää kaikkia kahdenvälisen ja monenvälisen kaupankäyntisääntöjen epäjohtonmukaisesta täytäntöönpanosta johtuvia esteitä perusteettomina; pitää toisaalta perusteltuina kaikkia esteitä, jotka johtuvat julkisten viranomaisten muista kuin kauppaan liittyvistä oikeutetuista lainsäädäntö- ja hallintotoimista, joilla on tahattomia seurauksia kauppaan ja joiden poistamisesta on neuvoteltava ja keskusteltava julkisesti;
147. myöntää, että kehityksen nimissä toteutettavan ja vuosituhattavoitteiden saavuttamiseen pyrkivän teknologian siirron on oltava merkittävä osa unionin kauppapolitiikkaa, mutta toteaa, että komission olisi valvottava EU:n korkean teknologian osaamisen siirtoa kolmansiin maihin, jotta saadaan yksityiskohtaisempaa tietoa innovaatiomalleista ja tulevasta kehityksestä sekä vältetään epäreilu kilpailu;
148. painottaa, että pk-yrityksillä voi olla tärkeä rooli, jos julkisia hankintoja koskevien sääntöjen suunnittelussa käytetään osallistuvien yritysten koon mukaan säädettäviä vaatimuksia (mukaan luettuna pääomavaatimukset ja sopimusten koko);
149. korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tieteelliseen yhteistyöhön kolmansien maiden kanssa; katsoo, että EU:n alueen yrityksille on taattava parempi pääsy kolmansien maiden tutkimus- ja kehittämisohjelmiin;
150. korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden olisi toimittava koordinoitusti kolmansiin maihin liittyvien tieteen ja tekniikan alan sopimusten ja toimien suhteen; katsoo, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden olisi harkittava kolmansien maiden kanssa tehtävien puitesopimusten mahdollisuuksia;

Eurooppalaiset innovaatiokumppanuudet

151. muistuttaa eurooppalaisista innovaatiokumppanuuksista 11. marraskuuta 2010 antamastaan päätöslauselmasta, jossa
 - todetaan, että kaikkien eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien yleisenä periaatteena on voimavarojen älykäs käyttö, jolla edistetään voimavarojen tehokkaampaa käyttöä, älykästä kulutusta ja tehokasta tuotantoa ja hallintaa koko toimitusketjussa,

- pidetään myönteisenä aktiivista ja tervettä ikääntymistä koskevaa pilottihanketta;
152. korostaa, että eurooppalaisten innovaatiokumppanuuksien on
- jätävä suurten yhteiskunnallisten haasteiden harvalukuisen joukkoon ja oltava linjassa niiden kanssa,
 - luotava innostusta kunnianhimoisilla mutta toteuttamiskelpoisilla "mielikuvituksellisilla" tavoitteilla, jotka keskittyvät vaikutuksiin ja selkeisiin tuotteisiin ja jotka muutetaan johdonmukaisesti erityistavoitteiksi,
 - luotava synergiaa ja oltava erikseen määritettyjä, mitattavissa olevia, käytettävissä/saavutettavissa olevia, olennaisia ja oikein ajoitettuja (SMART-periaate),
 - oltava yhteisiä ja koordinoituja useammalle kuin kahdelle komission politiikanalalle (pääosastolle),
 - integroitava ja koordinoitava paremmin kaikkia olemassa olevia tutkimuksen, kehittämisen ja innovoinnin välineitä ja aloitteita, mukaan luettuna Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin osaamis- ja innovointiyhteisöt, mutta vältettävä samalla tarpeetonta päällekkäisyyttä,
 - varmistettava, että kaikki tuotantoketjujen merkitykselliset julkiset ja yksityiset kumppanit, myös pk-yritykset ja kansalaisyhteiskunnan organisaatiot, osallistuvat tulevien kumppanuuksien valintaan ja kehittämiseen ja toimintaan;
- pyytää siksi komissiota edistämään ja tukemaan muita eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden periaatteeseen perustuvia aloitteita;
153. pitää esimerkillisenä aktiivisen ja terveen ikääntymisen pilottihankkeelle asetettua tavoitetta, jonka mukaan terveiden elinvuosien määrää olisi kasvatettava kahdella vuodella vuoteen 2020 mennessä, ja katsoo, että kaikille innovaatiokumppanuuksille olisi asetettava selkeät tavoitteet, joita ilman innovointitoiminnalta jää puuttumaan näkemystä ja motivaatiota, jolloin mitattavien väli- ja osatavoitteiden asettaminen vaikeutuu;
154. suhtautuu myönteisesti "eurooppalaisiin innovaatiokumppanuksiin", joiden avulla pyritään lisäämään ja koordinoimaan T&K-investointeja sekä tehostamaan julkisten hankintojen koordinoitua, jotta voidaan nopeuttaa innovaatioiden pääsyä markkinoille; painottaa kuitenkin, että hankintatoimilla ei saisi korvata yksityismarkkinoita eikä vääristää kilpailua vaan edistää niitä tehostamalla innovaatioiden levittämistä ja pitämällä samalla markkinat avoinna uudelleensuuntautumiselle;
155. kehottaa komissiota antamaan ehdotuksia eri rahastoja koskevaksi asetukseksi vuosiksi 2014–2020, jotta eurooppalaisia innovaatiokumppanuuksia helpotettaisiin konkreettisesti;
156. kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille vuosittain kaikista eurooppalaisista

innovaatiokumppanuuksista ja kahdesti vuodessa ensimmäisestä pilottihankkeesta, ja vaatii Euroopan parlamentin osallistumista eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden täytäntöönpanon kaikkiin vaiheisiin;

157. kehottaa komissiota perustamaan innovaatiokumppanuuden raaka-aineille;

Alueet merkittävänä kumppaneina

158. korostaa, että paikallis- ja aluetasojen viranomaisten täysimääräinen sitoutuminen on olennaisen tärkeää innovaatiunionin tavoitteiden saavuttamiselle, koska ne ovat tärkeässä asemassa neljän tärkeän toimijan eli yritysten, osaamiskeskusten, julkisten viranomaisten ja kansalaisten tuomiseksi yhteen ja toimivat välittäjinä näiden eri toimijoiden, jäsenvaltioiden ja EU:n välillä; kehottaa komissiota siksi ehdottamaan sellaisia keskustelun teemoja ja toiminnallisia järjestelyjä, joihin alueet voivat osallistua ja joissa ne voivat antaa panoksensa sopivimpien vastineiden tarjoamiseksi suuriin yhteiskunnallisiin haasteisiin toissijaisuusperiaatteen mukaisesti, ja tunnustamaan samalla eri alueiden erityistarpeet;

159. panee merkille Euroopan innovaatiopaneelin 2009 päätelmät, joiden mukaan talous- ja rahoituskriisillä on ollut suhteeton vaikutus eri maissa ja alueilla, mikä vaarantaa lähentymistavoitteen toteutumisen; pitää huolestuttavana, että jäsenvaltioille asetetut budjettivaatimukset voivat johtaa tieteeseen, teknologiaan ja innovaatioihin kohdistuvien investointien vähenemiseen, millä voi olla haitallisia vaikutuksia; on yhtä mieltä siitä, että kaikkien jäsenvaltioiden ja alueiden olisi kuuluttava innovaatiunionialoitteen piiriin ja että on erittäin tärkeää välttää "innovaatiokuilun" syntymistä innovatiivisempien ja vähemmän innovatiivisten maiden ja alueiden välille;

160. kehottaa kaikkia alueita investoimaan innovointiin ja mukauttamaan innovaatiostrategioitaan niiden tehokkuuden parantamiseksi, kehittämään lisäksi inhimillistä pääomaa sekä tehostamaan alueen yritysten kykyä ja halua innovoida ja olla kansainvälisesti kilpailukykyisiä;

161. huomauttaa, että alueellisten päätöksentekijöiden tulisi tiedostaa tutkimus- ja innovaatiotoiminnan kaikille alueille tarjoamat talouskasvun mahdollisuudet, ottaen huomioon, että merkittävin osa innovaatioista syntyy käytännön rajapinnassa (demand- and user-based innovations) ja rahoitetaan suureksi osaksi EAKR-varoin; panee siksi merkille, että ainakin silloin, kun korkean koulutuksen laitokset eivät ole välttämättömiä tai pääosassa innovaatiotoiminnassa, myös alueiden, joilla ei ole yliopistoja tai tutkimuskeskuksia, pitäisi kyetä kehittämään omaa innovaatiokapasiteettiaan ja hyödyntää mahdollisimman paljon alueellisia ja paikallisia voimavaroja ja mahdollisuuksia innovaatiopotentiaalin yhteydessä;

162. toteaa, että innovoinnin suosiminen aluetasolla voi auttaa vähentämään alueellista eriarvoisuutta; kannustaa kuitenkin eri tasoja (alueellinen, kansallinen ja unionin taso) koordinoimaan paremmin toimiaan Euroopan laajuisessa tutkimus- ja kehittämistoiminnan suunnittelussa;

163. panee merkille, että poliittisen päätöksenteon sekä kaupallisen alan ja tutkimuskeskusten toiminnan innovoinnilla on olennainen merkitys Euroopan unionin alueellisen yhteenkuuluvuuspolitiikan täydentämiselle ja että innovointi voi ratkaisevalla tavalla

auttaa saavuttamaan koheesiotavoitteet ja ylittämään niiden saavuttamisen esteet alueilla, joilla on tiettyjä maantieteellisiä tai demografisia piirteitä;

164. korostaa kulttuurien monimuotoisuuden vaikutusta innovointiin; katsoo tässä yhteydessä, että alueellisen kulttuurien monimuotoisuuden suojelemisen ja tukemisen on oltava tärkeä osa innovaatiopolitiikkaa;
165. korostaa, että alueet ovat avainasemassa innovointia edistävien politiikkojen kehittämisessä kansallisesti; panee kuitenkin merkille, että useissa jäsenvaltioissa alueelliset ja paikalliset määrärahat eivät ole riittäviä ja että kansalliset innovointiin suunnatut määrärahat ovat vähäisiä;
166. painottaa, että EU-alueiden koko innovaatiopotentiaali on saatava liikkeelle, jotta Eurooppa 2020 -strategian älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun tavoitteet voidaan saavuttaa, sekä huomauttaa, että tätä haastetta pitäisi käsitellä tulevassa aluepolitiikassa tärkeänä painopistealueena; katsoo, että tämä painotus on kaikkien aluepolitiikan tavoitteiden mukainen, ja korostaa, että on varmistettava, että Eurooppa on maailmanlaajuisesti kilpailukykyinen; kehottaa ottamaan teollisuuden mukaan ekoinnovointiin, sillä yrittäjillä on erittäin tärkeä osuus ekoinnovaatioiden levittämisessä alueellisesti; toteaa, että yrittäjille tiedottaminen – siten, että kerrotaan uusista liiketoimintamahdollisuuksista – on ratkaisevan tärkeää, jotta luonnonvaroja tehokkaasti käyttävän talouden ja kestävien toimialojen kehittämiseen tähtäävä strategia onnistuisi;
167. korostaa EU:n kanssa itäisen kumppanuuden puitteissa yhteistyötä tekevien unionin ulkopuolisten valtioiden innovaatiopotentiaalia ja kehottaa ottamaan kyseiset valtiot mukaan innovaatiounionaloitteeseen;
168. korostaa, että kaupungeilla on runsaasti mahdollisuuksia edistää tutkimusta ja innovointia; katsoo, että talouden kestävää innovointia edistäisi tekniikan kehitykseen perustuva entistä järkevämpi kaupunkipolitiikka ja energia-alan älykaupunkihanke ja sen huomioiminen, että Euroopan väestöstä 80 prosenttia asuu kaupungeissa, joissa myös sosiaaliset erot ovat suurimmat;

Strategian täytäntöönpano

169. pyytää komissiota muuttamaan innovaatio-unioonia koskevan nykyisen strategia-asiakirjan toimintasuunnitelmaksi, jossa on täsmällisiä päämääriä ja mitattavissa olevia ja ajallisesti rajattuja tavoitteita; kehottaa komissiota tarkkailemaan edistystä säännöllisesti, arvioimaan esteitä ja perustamaan parannuksia mahdollistavan mekanismin sekä antamaan säännöllisesti asiaa koskevan kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle;
170. pyytää komissiota vertailemaan eurooppalaisen innovaatiopolitiikan välineitä pääasiallisiin kilpailijoihimme (USA, Japani ja BRIC-maat) ja raportoimaan innovointia koskevista tuloksista;
171. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja

jäsenvaltioille.